

תת"ע 12236/01/18 - מדינת ישראל נגד רפאל שטוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 12236-01-18 מדינת ישראל נ' רפאל שטוב

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה: מדינת ישראל
נגד: רפאל שטוב
הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 14.8.17, הודעת תשלום קנס בגין כניסה לצומת, מבלי שהיה ביכולתו להמשיך בנסיעה, ללא הפרעה לתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 65 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "לא היו דברים מעולם. נהגתי במקום וכשנכנסתי לצומת הוא היה פנוי. האור היה ירוק, פניתי שמאלה. כשפונים שמאלה לא יודעים מה מתרחש על הגשר עצמו, כשהגעתי לגשר ועשיתי את הפניה שמאלה באמת היה פקוק. עמד שם שוטר מתנדב וניסה להשתלט מה קורה על הגשר עצמו. הכניסה שלי היתה בלי בעיה. כשאני צריך לפנות שמאלה, מהמקום שבו אני עומד, לא יכול לראות מה קורה לאורכו של הגשר. אחרי שנכנסתי ראיתי שיש שם פקק. אבל הכניסה היתה חלקה".

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העיד המתנדב מר עופר זינגר, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 ומזכר, שסומן ת/2.

על פי גרסת המאשימה, ביום 14.8.17, בסמוך לשעה 18:50, נהג הנאשם ברכב בגבעת שמואל, ברחוב מבצע קדש ובהגיעו לצומת עם רחוב בן גוריון, נצפה על ידי העד כאשר הוא פונה שמאלה בצומת, על אף עומס תנועה במקום, כך ש לא יכול היה להמשיך בנסיעה ולפנות את הצומת והיווה הפרעה לכלי הרכב שהגיעו מרחוב בן גוריון.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, לקח את פרטיו, אך כיוון שהנאשם מיהר לאזכרת אמו ז"ל, לא נרשמה תגובתו והדו"ח נשלח אליו בדואר.

העד נחקר ואישר כי היה עמו מתנדב נוסף, שלטענתו, לא ראה את העבירה, אך לא זכר אם היה אותה עת עסוק בטיפול ברכב אחר או אם נעצרו כלי רכב נוספים, עם רכב הנאשם.

העד נחקר והשיב כי אינו זוכר אם היה עומס תנועה על גבי גשר גבעת שמואל, אך סביר כי כל האזור היה "פקוק".
העד נשאל אם נכון כי ממקום עמידת הנאשם, לפני הצומת, לא ניתן היה לראות את עומס התנועה על הגשר שבנדון והשיב, כי אין זה רלוונטי לעבירה המיוחסת לנאשם.

פרשת הגנה

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגש תרשים של הצומת, שסומן נ/1.

לגרסת הנאשם, אכן נהג במקום האמור, אך בהגיעו לצומת, לא יכול היה לראות את עומס התנועה על הגשר בהמשך, עומס שרק בגינו לא יכול היה להמשיך בנסיעה, שכן, הצומת, נשוא העבירה על פי ת/1, היה פנוי לחלוטין.

הנאשם הסביר על גבי נ/1, את מסלול נסיעתו והציג את מקום עצירתו, לגרסתו, על ידי העד.

לטענת הנאשם, הבחין בעומס התנועה, רק לאחר שעלה על הגשר והעד הורה לו לעצור, באמצע הגשר.

הנאשם נחקר והשיב כי אכן, מיהר לאזכרת אמו, אך הדבר לא גרם לו לבצע עבירה, כנטען.

הנאשם נשאל והשיב כי אינו יודע אם המתנדב הנוסף ראה או לא ראה את רכבו ואם היה עסוק בטיפול בכלי רכב אחרים.

הנאשם נשאל לגבי נוסע שהיה עמו ברכב והשיב כי מדובר בעו"ד דוד גולדמן, שאמור היה להגיע ולהעיד, אך מפאת דיון שנקבע לו, לא יכול היה להתייצב.

הנאשם ויתר על האפשרות לדחות את המשך פרשת ההגנה, בכפוף לתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בתיעוד נסיבות ביצוע העבירה, החסיר עד התביעה עובדות מהותיות כגון: מיקומו בצומת, מצב התנועה על הגשר, מקום עצירת רכב הנאשם, במה עסק המתנדב הנוסף שהיה עמו.

נסיבות המקרה נרשמו בדו"ח באופן תמציתי מדי והעד לא זכר פרטים מהותיים, במהלך חקירתו הנגדית, כמפורט לעיל.

בהיעדרן, לא ניתן היה לסתור את גרסתו העקבית והסבירה של הנאשם, שיש בה כדי להעלות ספק בביצוע העבירה.

הנאשם עמד על גרסתו ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדין.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.